

Shavuot – Megillat Rut Of Loyalty and Betrayal

Simon Wolf

Megillat Rut begins with the introductory phrase, "And in the days when the judges judged... (וַיְהִי בַיָּמֵי שֹפְטֵי הַשְּׁפֹטִים)." ¹ This seems to set the story of Rut some time during the era of the Shoftim, a period of time that spans more than three hundred years. It is a dispute within the Midrashim as to when exactly the story is set and with whom amongst the Shoftim to identify Boaz. Nevertheless, the Gemara in Sanhedrin identifies Rut as the daughter of Eglon the king of Moav.² This would place the story early in the period of the Shoftim, probably during the reign of Ehud ben Geira³ who assassinated Eglon to free Bnei Yisrael from the Moabite tyranny⁴ they had endured for eighteen years.⁵ On the other hand, the Gemara in Nazir identifies Rut as the granddaughter of Eglon.⁶ In order to reconcile this seeming contradiction, Tosafot claims that Rut was not literally the daughter or granddaughter of Eglon, but rather a descendant of Eglon, king of Moav.⁷ If that is true, then the story of Rut is not necessarily set in the beginning of Sefer Shoftim. It then raises the question as to what is the significance of Rut being of royal lineage. The Gemara implies that it is to demonstrate the principle that no good deed (שלא לשמה) goes unrewarded.⁸ It suggests that as a reward for all the sacrifices offered by Balak, king of Moav, he merited a descendant of Rut's caliber. In that case, it recasts the significance of Rut's ancestry, by implying that it is the progenitors Eglon and Balak who are basking in the glory of their incredible descendant Rut rather than vice versa. Alternatively, similar to Midrashim in other places,⁹ one could simply view the fact that Rut is of royal pedigree as enhancing the already incredible sacrifice, dedication and altruism demonstrated by Rut in the Megilla. She was not just abandoning her family, nation and everything that was familiar to her, she was foregoing a life

of royalty for one of poverty, a life of hope for seemingly one of despair. It casts on a new light on the decisions made by Rut and it serves to further embellish her already sterling character.

The Torah in Parshat Ki Tetze has a Parshia that deals with the levirate marriage.¹⁰ There, the Torah instructs that if a married brother passes away without children, there is an obligation upon one of the remaining brothers to marry the widow.¹¹ The purpose of that marriage is so that "the firstborn of the levirate marriage will succeed the name of the deceased brother in order that his name not be blotted out from Israel."¹² In other words, the first child of the levirate marriage is considered to be an offspring of the deceased brother and his widow. Therefore, he will "carry" the name of the deceased brother, both literally and figuratively, in order to ensure that the deceased brother has familial continuity through a descendant. If the brothers-in-law demur performing the levirate marriage, an act the Torah views negatively, then there is a prescribed public court ceremony involving the removal of a shoe and a declaration that this individual selfishly refuses to give a remnant to the house of his deceased brother. Chazal through a linguistic parallel (גזירה שווה) determine that "[he] will succeed the name of the deceased brother" refers to the brother performing the levirate marriage and not the son born of the levirate marriage.¹³ They, therefore, conclude that the brother performing the levirate marriage steps into the shoes of his deceased brother for matters of property and inheritance. This law is summarized in the Mishna as, "One who marries his childless deceased brother's wife (יבמה) acquires his brother's property."¹⁴ According to the Ramban, the interpretation of Chazal supersedes the simple reading of the text and therefore there is no need at all to name the child of the levirate marriage for the deceased brother.¹⁵ He evidences his position from Megillat Rut, where

¹ וַיְהִי בַיָּמֵי שֹפְטֵי הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רַעַב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לָגוּר בְּשֵׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: (רות א, א)

² אמר רבי יוסי בר הונא: רות בתו של עגלון, בן בנו של בלק מלך מואב היתה. (סנהדרין קה:)

³ שופטים פרק ג

⁴ וַתִּכְנַע מוֹאָב בַּיּוֹם הַהוּא תַּחַת יַד יִשְׂרָאֵל וַתִּשְׁקֶט הָאֶרֶץ שְׁמוֹנִים שָׁנָה: (שופטים ג, ג)

⁵ וַיַּעֲבְדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲגִלּוֹן מֶלֶךְ-מוֹאָב שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה שָׁנָה: (שופטים ג, ד)

⁶ וא"ר יוסי בר' חנינא: רות בת בנו של עגלון מלך מואב היתה. (נזיר כג:)

⁷ בת בנו של עגלון - לאו דוקא נקט בת בנו וכן בחלק (סנהדרין קה:). דאמר בתו של עגלון

לאו דוקא אלא הרבה דורות היתה אחר עגלון דאמר פרק החולץ (יבמות מח:). מפני

ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה: (שופטים ג, ד)

פועלך ותהי משכורתך שלמה אשר באת לחסות תחת כנפיו משמע שהיתה רות קטנה

משנתגיירה והרי יש מעגלון ועד אבצן יותר ממאתים שנה ודוק ותשכח [ואמר'] (ב"ב

צא.) אבצן זה בועז ואי בתו של עגלון היתה א"כ לא היתה קטנה. (תוד"ה בת בנו דזיר

(כג:)

⁸ גופא, אמר רב יהודה אמר רב: לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפי' שלא לשמן,

שמתוך שלא לשמן בא לשמן, שבשכר מ"ב קרבנות שהקריב בלק הרשע - זכה ויצאה

ממנו רות (נזיר כג:)

⁹ לדוגמא לצד השלילי עיין במדרש על פסוק: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּקְנָה הַמִּדְּוָיִת קִזְבִּי בַת-צִיּוֹר רָאשׁ אֲמוֹת בְּיַתְיָאָב בְּמִדְּוָן הוּא: (במדבר כה, טו) \\\ וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמוֹכָה וְגו' לַהֲדוּעַךְ שְׂנֵאתוֹן שֶׁל מַדְיָנִים עַד הַיּוֹם הִיְתָה שֶׁבַת מֶלֶךְ הַפְּקִירוֹ לְקַלּוֹן שְׁנֵאמַר (במדבר לא) וְאֵת מַלְכֵי מִדְּוָן הֲרִגוּ וְגו' וְאֵת צוֹר, צוֹר גְּדוֹל שֶׁבְכֻלָּם וְהִיא מֶלֶךְ וְהַפְּקִיר בְּתוּם מִי לֹא הִיא מַפְקִיר, וְלִפִּי שְׂבָחָה אֶת עֲצֻמוֹ וְהַפְּקִיר בְּתוּם בְּקַלּוֹן גִּרְעוּ הַכְּתוּב וְכַתְּבוּ שְׁלִישִׁי, אֲבָל הוּא מֶלֶךְ שֶׁבְכֻלָּם שְׁנֵאמַר רָאשׁ אֲמוֹת בֵּית וְגו' (תנחומא פנחס ב ורש"י במדבר כה, טו)

¹⁰ דברים כה, ה-

¹¹ מצוה בגדול לייבם, ואם קדם הקטן זכה. ת"ר והיה הבכור - מאכן מצוה בגדול לייבם

(יבמות כד:)

¹² וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יִקְוֶה עֲלֵי-שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמְחָה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל: (דברים כה, ו)

¹³ יקום על שם אחיו - לנחלה, אתה אומר: לנחלה, או אינו אלא לשם? יוסף - קורין אותו

יוסף, יוחנן - קורין אותו יוחנן? נאמר כאן יקום על שם אחיו, ונאמר להלן על שם אחיהם

יקראו בנחלתם, מה שם האמור להלן נחלה, אף שם האמור כאן לנחלה (יבמות כד:).

¹⁴ הכונס את יבמתו - זכה בנכסים של אחיו (יבמות מ:).

¹⁵ רמב"ן דברים כה, ו וגם בראשית לח, ח,

the child of Boaz and Rut is named Oved and not Machlon.

The Ramban, in Parshat Vayeshev, while discussing Yehuda's directive to his son Onan to perform a levirate marriage with his brother's widow Tamar,¹⁶ takes the opportunity to explain the institution of levirate marriage. "The subject is indeed one of the great secrets of the Torah, concerning human reproduction, and it is evident to those observers who have eyes to see, and ears to hear. The ancient wise men who were prior to the Torah knew of the great benefit in marrying a childless dead brother's wife, and that it was proper for the brother to take precedence in the matter, and upon his failure to do so, his next of kin would come after him, for any kinsman who was related to him, who would inherit his legacy, would derive a benefit from such a marriage. And it was customary for the dead man's wife to be wed by the brother or father or the next of kin in the family. We do not know whether this was an ancient custom preceding Yehuda's era. In Bereishit Rabba, they say that Yehuda was the one who inaugurated the commandment of marrying a childless person's widow, for since he had received the secret from his ancestors he was quick to fulfill it...Now the ancient wise men of Yisrael, having knowledge of this important matter, established it as a custom to be practiced among all those inheriting the legacy, providing there is no prohibition against the marriage, and they called it Ge'ulah (Redemption). This was the matter concerning Boaz, and the meaning of the words of Naomi and the women neighbors. The man of insight will understand."¹⁷

The Ramban makes it clear that levirate marriage is not limited to a brother. It is most efficacious when performed with a brother, but there is benefit from such a marriage when performed by any relative; the closer of kin the better. Prior to the giving of the Torah where there were no restrictions of Arayot, the pool of close relatives was much bigger. He uses this reasoning to explain the value of Yehuda's "marriage" to Tamar

(his sons' wife) and why it was a fulfillment of the levirate marriage. In addition, after the Torah was given, it restricted many close relatives from marrying such a woman, even in the face of a levirate marriage, with the exception of a brother. Absent a brother, there is still value for the closest of kin, who is permitted to marry such a woman, to perform a levirate marriage. He cites as an example of this, that which is found in Megillat Rut; the demurring of Ploni Almoni to marry Rut, which is reminiscent of the Torah's Chalitzah (release from a levirate marriage)¹⁸ ceremony and Boaz's eventual marrying of Rut which resembles Yibum (levirate marriage).¹⁹ The connection of these two stories to the Torah's description of the levirate marriage in Parshat Ki Tetze²⁰ leads many to draw parallels between the account of Yehuda and Tamar and that of Boaz and Rut. Boaz is a direct descendant of Yehuda and they are both progenitors of the Davidic dynasty and are seen as pivotal players and leaders in the establishment of the kingship within the tribe of Yehuda. There is a mutualism between the stories that helps to further elucidate each one of the narratives. On the other hand, there is another parallel story from Rut's side, which is symbiotic with the aforementioned analog, that also sheds light on the story of Rut and which will be the focus of this Shiur.

In Parshat Lech-Lecha, after Avraham heeds God's command to travel to the Land of Canaan, he is suddenly faced with a severe famine that forces him to leave his new homeland and travel to Egypt in search of sustenance.²¹ He is accompanied by his wife and his nephew Lot.²² Upon returning to Eretz Canaan, Avraham sets out on his mission of proselytizing²³ and promoting righteousness and justice (צדקה ויִמְשִׁיט).²⁴ The Torah points out that in contrast to Avraham, there is a society found in Eretz Canaan, the city of S'dom and its environs, that is the antithesis of everything that Avraham believes in and stands for.²⁵ Unfortunately, upon Avraham's return from Egypt, there is a souring of the relationship between Avraham and his

¹⁶ וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן בֶּן אֱלִיאָשֶׁת אִחִיו יִבֵּם אִתָּהּ וְהָקֵם זָרַע לְאִחִיךָ: (בראשית לח, ח) ... אבל הענין סוד גדול מסודות התורה בתולדת האדם, ונכר הוא לעיני רואים אשר נתן

להם השם עינים לראות ואזנים לשמוע. והיו החכמים הקדמונים קודם התורה יודעים כי יש תועלת גדולה ביבום האח, והוא הראוי להיות קודם בו ואחריו הקרוב במשפחה, כי כל שארו הקרוב אליו ממשפחתו אשר הוא יורש נחלה יגיע ממנו תועלת: והיו נוהגים לישא אשת המת האח או האב או הקרוב מן המשפחה. ולא ידענו אם היה המנהג קדמון לפני יהודה. ובבראשית רבה (פה ה) אמרו כי יהודה התחיל במצות יבום תחלה, כי כאשר קבל הסוד מאבותיו נזדרז להקים אותו. וכאשר באתה התורה ואסרה אשת קצת הקרובים, רצה הקדוש ברוך הוא להתיר איסור אשת האח מפני היבום, ולא רצה שידחה מפניו איסור אשת אחי האב והבן וזולתם, כי באח הורגל הדבר ותועלת קרובה ולא בהם, כמו שהזכרתי: והנה נחשב לאכזריות גדולה באח כאשר לא יחפוץ ליבם, וקוראים אותו בית חלוץ הנעל (דברים כה י) כי עתה חלץ מהם, וראוי הוא שתועלת המצוה זאת בחליצת הנעל. וחכמי ישראל הקדמונים מדעתם הענין הנכבד הזה, הנהיגו לפנים בישראל לעשות המעשה הזה בכל יורשי הנחלה, באותם שלא יהיה בהם איסור השאר, וקראו אותו גאולה, וזהו ענין בועז וטעם נעמי והשכנות. והמשכיל יבין: (רמב"ן בראשית לח, ח)

¹⁸ שלף איש נעלו ונתן לרעהו...וישלף נעלו (רות ד, ח-ז) \\ וחלצה נעלו מעל רגלו (דברים כה, ט)

¹⁹ להקים שם המת על נחלתו (רות ד, ה) \\ יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל (דברים כה, ו) \\ ועיין רמב"ן בראשית לח, שיבום עם קרוב המותר נקרא "גאולה"

²⁰ דברים כה, ה-

²¹ וְהָיָה רָעָב בְּאֶרֶץ יוֹרְדֵן אַבְרָם מִצְרַיִם לָגוּר שָׁם כִּי-נִכְבַּד הָרָעָב בְּאֶרֶץ: (בראשית יב, י)

²² וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאִשְׁתּוֹ וְכָל-אֲשֶׁר-לּוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנֶּגְבָה: (בראשית יג, א)

²³ וַיֵּלֶךְ לְמַסְעֵיו מִנֶּגֶב וְעַד-בֵּית אֵל עַד-הַמְקוֹם אֲשֶׁר-הָיָה שָׁם אָהֳלָה בְּתַחֲלָה בֵּין בֵּית אֵל וּבֵין הָעֵי: אֶל-מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר-עָשָׂה שָׁם בְּרֵאשִׁיטָה וַיִּקְרָא שָׁם אַבְרָם בְּשֵׁם יְקוֹק: (בראשית יג, ד)

²⁴ כִּי יִדְעֹתָיו לִמְעַן אֲשֶׁר יֵצֵא אֶת-בְּנָיו וְאֶת-בִּיתוֹ אַחֲרָיו וְשָׁמְרוּ דְרָךְ יְקוֹק לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיא יְקוֹק עַל-אֲבֹתָם אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר עֲלֵיהֶם: (בראשית יח, יט)

²⁵ וַאֲנִי סוֹלֵם רַגְעִים וְחֹטְאִים לִיקוֹק מְאֹד: (שם יג, י) \\ וַיֹּאמֶר יְקוֹק זָעַקְתָּ סוֹד וְעִמְרָה כִּי-רָבָה וְחֹטְאִים כִּי כִבְדָה מְאֹד: (בראשית יח, כ)

nephew Lot because of their growing possessions.²⁶ In order to preserve their kinship, Avraham proposes that they part ways amicably and spread out in the spacious Eretz Canaan.²⁷ Lot acquiesces to their distancing themselves from each other, but he makes a surprising choice for where he decides to reside. Even though he had grown up with Avraham and been under his tutelage, he is seduced by the richness of the Jordan River plain and selects to live with the people of S'dom. Lot's choice is in a sense a treacherous act of treason, an affront to Avraham. It was a decision to live within a society that embodied ideals that were directly contrary to everything he had been taught by his uncle; Lot's choice severs him from Avraham's future.

The Navi Yechezkel charges Bnei Yisrael with atrocities that exceed the sin of the people of S'dom. He describes the evil S'dom as being arrogant since, "She and her daughters had plenty of bread and untroubled tranquility; yet she did not support the poor and the needy."²⁸ The Gemara in Sanhedrin details their sin as being caused by the abundance God had granted them which made them haughty.²⁹ In their arrogance, they believed that outsiders were just parasites coming to divest them of their wealth and they therefore sought to block any access to their cities.³⁰ The Ramban summarizes that their intent was to eliminate any wayfarers or needy people from amongst them for they feared that their oasis, which was similar to the garden of God, would attract multitudes and they despised engaging in charity or lending a helping hand to others.³¹ As noted above, they exemplified a philosophy that was in direct contradiction to that which Avraham epitomized – righteousness, justice and selflessly caring for others.

When God decides to destroy S'dom and its neighbors, he sends angels to rescue Lot and his family for the sake of Avraham. Upon receiving the news of Sdom's impending demise, Lot tries to coerce his family (sons-in-law) to leave before God overturns the city, but he is made into a laughing stock. Due to the imminent destruction, Lot is rushed out of the city by the angels and is forced to leave without any of his possessions or

family members. Those that were left in the city perished and his wife turns into a pillar of salt on their departure because she turns to witness the destruction of the city of their residence. He successfully escapes with only his life and his two daughters, who he had offered to the people of S'dom to placate them and stave off their lynching the angels he was hosting.

Lot and his two daughters escape to a cave in the mountains to avoid being exposed to further destruction. The daughters, seeing the entire plain overturned and devoid of life, believed that they were the sole remnant of humanity. They hatch a plan to intoxicate their father on successive nights, sleep with him in his inebriated state and thereby bear children to repopulate (save) the world. Their plan is carried out successfully and they both give birth to a child sired by their father. The older daughter names her child Moav, the progenitor of the nation of Moav, and the younger daughter names her son Ben Ami, the father of the nation Amon.

While this story of Avraham and Lot is obviously correlated with Megillat Rut, since Rut is a descendant of Moav, if one looks carefully it has many more thematic parallels that help explain many of the nuances of the narrative found in Megillat Rut. Firstly, the Megilla's opening verse provides a background that is nearly identical to the circumstances found in the story of Avraham and Lot. After the introductory phase setting the time when this occurred (וַיְהִי בִימֵי שָׁפֵט הַשָּׁפֵטִים), the Pasuk continues, "there was a famine in the land (וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ); and a man of Beit Lechem in Yehuda (Elimelech) went with his wife (Naomi) and his two sons (Machlon and Kilyon) to reside in the country of Moav."³² The Megilla relates that Elimelech dies in Moav leaving his wife Naomi widowed and his sons, Machlon and Kilyon, orphaned. The two children grew up in Moav and have assimilated into their new country to the point where they marry Moabite wives, Rut and Orpa. After approximately ten years of sojourning in Moav, Machlon and Kilyon both pass away childless, leaving Naomi bereft of any family and her two daughters-in-law widows. At that point, Naomi hears that the situation has improved in

²⁶ וגם ללוט ההלך את-אברם הנה צאן-ובקר ואהלים: ולא-נשא אתם הארץ לשבת יחדו כִּי-הָיָה רְכוּשָׁם רָב וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁבֵּת יַחְדָּו: וַיְהִי-לִיב בֵּין רַעֲי מִקְנֵה-אֲבָרָם וּבֵין רַעֲי מִקְנֵה-לוֹט וְהַקְנָעִי וְהַפְּרָזִי: אִזְ יֵשֵׁב בְּאֶרֶץ: (בראשית יג, ה-ז)
²⁷ וַיֹּאמֶר אֲבָרָם אֶל-לוֹט אַל-נָא תְהִי מְרִיבָה בֵּינֵינוּ וּבֵינְךָ וּבֵין רַעֲי וּבֵין רַעֲיָךָ כִּי-אֲנָשִׁים אַחִים אָנֹכֵנו: הֲלֹא כָל-הָאָרֶץ לִפְנֵיךָ הִפְרָדָה נָא מֵעַל אִם-הִשְׁמָאל וְאִמְנָה וְאִם-הַיְמִין וְאִשְׁמְאֵילָה: (בראשית יג, ח-ט)
²⁸ חִי-אֲנִי נָאִם אֲדַבֵּר יְקֹוֹק אִם-עֲשֵׂתָהּ סֶדֶם אַחֲוֹתֶיךָ הִיא וּבְנוֹתֶיהָ כְּאִשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת וּבְנוֹתֶיהָ: הִנֵּה-זֶה הָיָה עִוֵן סֶדֶם אַחֲוֹתֶיךָ גְּאוֹן שְׁבַע-תֵּלָחֶם וְשִׁלְתָהּ הַשְׁקֵט הָיָה לָהּ וּלְבְנוֹתֶיהָ יַד-עַי וְאֲבָיוֹן לֹא הִחְזִיקָה: (יחזקאל טז, מח-ט)
²⁹ תנו רבנן: אנשי סדום לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקדוש ברוך הוא... (סנהדרין קט).

³⁰ ...ומה כתיב בהם (איוב כח) ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה לא הדריכוהו בני שחץ לא עדה עליו שחל, אמרו: וכי מאחר שארץ ממנה יצא לחם ועפרת זהב לו, למה לנו עוברי דרכים? שאין באים אלינו אלא לחסרנו [ממנו], בואו ושכח תורת רגל מארצנו... (סנהדרין קט).

³¹ ונדעה אותם - כוונתם לכלות את הרגל מביניהם, כדברי רבותינו (סנהדרין קט א), כי חשבו שבעבור טובת ארצם שהיא כגן ה' יבאו שם רבים, והם היו מואסי הצדקה (רמב"ן בראשית יט, ה).

³² וַיְהִי בִימֵי שָׁפֵט הַשָּׁפֵטִים וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשֵׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: (רות א, א)

Beit Lechem and decides that it is in her best interest to return to her homeland where her family resides and tries to convince her daughters-in-law to do the same and to return to their families. She states that even if she were of child-bearing age, it would be too long before she bore a child and he grew up to the point that he could perform a levirate marriage with her sons' widows. Naomi adds that her situation is hopeless and she has no future because the hand of God has struck her.³³ After much coaxing, Orpa reluctantly acquiesces to return to her family, but Rut insists on accompanying Naomi back to Beit Lechem with her famous soliloquy that demonstrates unwavering loyalty to care for her mother-in-law. "Do not urge me to leave you, to turn back and not follow you. For wherever you go, I will go; wherever you lodge, I will lodge; your people shall be my people, and your God my God. Where you die, I will die, and there I will be buried. Thus and more may God do to me if anything but death parts me from you."³⁴

From a big picture perspective, the story seems analogous to the story of Lot in that the only remnants of the family of Elimelech to return to Beit Lechem are two women similar to Lot's situation in which the sole surviving members of his immediate family are two women, his daughters. If one looks carefully, there is a deeper parallel between the stories as highlighted by Chazal. Above, it was established that Lot's choice to reside in S'dom was both an act of treachery, almost as if he was consorting with the enemy, and subscription to a lifestyle that focused on wealth accumulation, selfishness and even cruelty towards and abandonment of those less fortunate. In Megillat Rut, Elimelech's choice to leave Beit Lechem during the famine for the fields of Moav likely had both of those same elements.

The Gemara in Bava Batra quotes Rabbi Shimon bar Yochai as saying that Elimelech and his two sons were leaders of the generation and so why were they punished so harshly, because they left

Eretz Yisrael in favor of a foreign land.³⁵ As noted earlier, the setting for the story of Megillat Rut was likely around the time of the Shofet Ehud ben Geira.³⁶ Sefer Shoftim prefaces the reign of Ehud ben Geira by describing the state of Bnei Yisrael at that time. "Bnei Yisrael again did what was evil in the eyes of God. And because they did what was offensive to God, God let King Eglon of Moav prevail over Yisrael. The Ammonites and the Amalekites joined forces with him (Eglon) and together they defeated Yisrael and occupied the City of Palms (Yericho). Bnei Yisrael were indentured to King Eglon of Moav for eighteen years."³⁷ During that period, Moav was the archenemy of Bnei Yisrael and therefore for Elimelech to abandon his people at a time of duress and take up residence in Moav was an act of treachery.³⁸ This is reinforced by the Torah's restriction against marrying a Moavi and Amoni because of the way they treated Bnei Yisrael.³⁹ The treasonous act is only compounded by the fact that his two sons then do the unthinkable by marrying Moabite women. If Elimelech's first move was a tacit rejection of his people in favor of their enemy, the marriage of his sons was an overt act of abandonment and identifying their future with the enemy. It is akin to Lot's choice to abandon Avraham and Eretz Yisrael in favor of the Jordan River plain (Egypt) and take a wife from S'dom.⁴⁰

Rashi⁴¹ quotes the Midrash Chazal⁴² that Elimelech was extremely wealthy and had the capacity to support the entire population for ten years. As the famine persisted and deepened, the local population leaned on him more and more for their sustenance. When he saw that his resources were being diminished, he, in his miserliness, picked up and left so that he would no longer have to share his wealth with those less fortunate. Once again here, the mentality of self-centeredness and the inability to give to others is analogous to the philosophy of S'dom that Lot chose to associate with.

³³ ותאמר נעמי שבנה בלתי למה תלכנה עמי העודלי בנים במעי והיו לכם לאנשים: שבנה בנתי לכן. זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי: ששלי תקנה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים: הלהו תשכרנה עד אשר יגדלו הלהו תענגנה בבלתי היות לאיש אל בנתי כי-מר לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-יקוק: (רות א, יא-יג)
³⁴ ותאמר רות אל-תפגעיי-כי לעזבר לשוב מאתרי-כי אל-אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלקיהו אלקי: באשר תמותי אמותי ושם אקבר כה יעשה יקוק לי וכה יסוף כי המות יפריד ביני ובינה: (רות א, טז-יז)
³⁵ וכן היה ר"ש בן יוחאי אומר: אלימלך, מחלון וכליו, גדולי הדור היו ופרנסי הדור היו, ומפני מה נענשו? מפני שיצאו מארץ לחוצה לארץ, שנאמר: (רות א) ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: מאי הזאת נעמי? א"ר יצחק, אמרו: חזיתם, נעמי שיצאת מארץ לחו"ל מה עלתה לה? (בבא בתרא צא.)
³⁶ על פי הדעה החולקת וסובר שבעז יבצן: אמר רבה בר רב הונא אמר רב: אבצן זה בעז. (בבא בתרא צא.) || יש מקרה דומה בזמנו שעמון (האחים ובעלי ברית של מואב) הם האויב שמאיימים על בני ישראל מאד דומה: ויחרף יקוק בישראל וימכרם ביד פלשתים ויגיד בני עמון: וירעצו וירצצו את-בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את-כל-בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד: ויעברו בני-עמון את-הירדן להלחם גם-ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד: (שופטים י, טז-יז)
www.swdaf.com

³⁷ ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יקוק ויחזק יקוק את-עגלון מלך-מואב על-ישראל על-כיעשו את-הרע בעיני יקוק: ויאסף אליו את-בני עמון ועמלק וילך יחד את-ישראל וירשו את-עיר התמרים: ויעבדו בני-ישראל את-עגלון מלך-מואב שמונה עשרה שנה: (שופטים ג, יב-יד)
³⁸ והא תני בשעת דבר ובשעת מלחמה כנס את הרגל, ובשעת הרעבון פזר את הרגל. ולמה נענשו? על ידי שהשפיל לבן של ישראל עליהם. (רות רבה א, ט)
³⁹ לא-יבא עמוגו ומואבי בקהל יקוק גם דור עשירי לא-יבא להם בקהל יקוק עד-עולם: על-דבר אשר לא-קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שחר עליך את-בלעם בן-בעור מפתור ארם נהרים לקללך: (דברים כג, ד-ה)
⁴⁰ וישאלוט את-עיניו וירא את-כל-כפר הירדן כי כלה משקה לפניו שחת יקוק את-סדום ואת-עמורה כגון יקוק כארץ מצרים באכה יער: (בראשית יג, י)
⁴¹ וילך איש - עשיר גדול היה ופרנס הדור ויצא מארץ ישראל לחוצה לארץ מפני צרות העין שהיתה עיניו צרה בעיניו הבאים לדוחקו לכך נענש: (רש"י רות א, א)
⁴² כך אלימלך היה מגדולי הדור ומפרנסי את הצבור, וכיון שבאו שני רעבון אמר, עכשיו כל ישראל מסובבין על פתחי, זה בא בקופותי וזה בא בקפיפוי. מה עשה? עמד וברח לו מפניה, הה"ד וילך איש מבית לחם יהודה. (רות רבה א, ט)

In both these instances, God punishes them in a quid pro quo fashion (מדה כנגד מדה). They cut themselves off from the representative or nation of God and therefore they merited Karet (כרת) whereby they⁴³ and their immediately family perished. In addition, they focused on selfishly preserving their wealth at the expense of not helping others and accordingly they lost all of their possessions.

The similarities between the stories do not end there. In both stories, the surviving family member, stripped of their previous glory, is left hopeless (Lot and Naomi) and resigns to a future of anonymity with no offspring. The stories would end there if it were not for salvation that comes from the most unlikely of places. Women of valor, who were passive until now, suddenly reach for inner strength and are able to generate a future from the most bleak of circumstances through a "levirate" marriage. Similar to the daughters of Lot, Rut, at Naomi's behest, lies down at Boaz's feet in search of a "redeemer" that can breathe life back into the remnant of their shattered family.

The Gemara in Horiyot⁴⁴ asks what is the meaning of the last verse in Hoshea "...the ways of God are straight, righteous people will follow them and sinners will stumble over them?"⁴⁵ The Gemara concludes that "this refers to Lot and his two daughters. His daughters, who intended for a Mitzva, 'righteous people will follow them,' and he, who intended to sin, 'sinners were stumble over them.'" The same act can be for one an act of salvation and good intent (they thought they were saving the world through a "levirate" marriage) while for another it can be an act of perverse licentious behavior. There is no unintentional engagement in Arayot, illicit relations (אין מתעסק בעריות);⁴⁶ there is no neutral ground in such an act. Lot's daughters articulate their selfless intent which elevates their act to what the Gemara describes as a Mitzva.

Whereas, Lot's complete silence on the matter is an indication of his either being a walking dead man or a terribly misguided individual for whom depravity is a way of life as demonstrated by his willingness to offer his two daughters to the people of S'dom and then his sleeping with them. Either way, his daughters produce nations that are their offspring and continuum, a reward for their selfless behavior, while Lot is left silent with a stained reputation.

In Megillat Rut, there are two individuals that can possibly salvage the family, Ploni Almoni and Boaz. Ploni Almoni declares that he can't redeem Rut because "I cannot redeem it for myself, lest I impair my own inheritance..."⁴⁷ Ploni Almoni makes the selfish choice to place his own needs and preservation ahead of helping someone else to salvage their family from complete devastation and a hopeless future. He chooses Chalitzah over Yibum, the way of Lot over the way of his daughters. Therefore, he is condemned to a fate of everlasting anonymity (Ploni Almoni – so and so פלוני אלמוני). On the other hand, Boaz makes the noble choice to breathe life back into Elimelech and Naomi's family by providing an offspring to Machlon through the levirate marriage to Rut. In one fell swoop, he brings Elimelech, Machlon, Naomi and Rut back to life. For granting hope, a continuation and life to others, he is rewarded with being the progenitor of the everlasting Davidic dynasty and his acts of kindness are enshrined for posterity in Megillat Rut. Throughout the Megilla, it is these selfless acts of kindness by Boaz and Rut that cumulatively produce the "Geulah." It speaks to the power of thinking and acting beyond oneself, breathing life into others, selflessly giving which elevates a person to the God-like status of a "redeemer."

Shabbat Shalom and Chag Sameach

⁴³ למרות שלוט חי פיסי, בתורה לא שומעים ממנו מלה מאז עוזבו את סדום וראה להלן
⁴⁴ אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב: (הושע יד) כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם...? אלא משל ללוט ונשותיו, הן שנתכוונו לשם מצוה - צדיקים ילכו בהם, הוא שנתכוון לשם עבירה - ופושעים יכשלו בהם (הוריות י:)

⁴⁵ מי חכם יגבן אלה נבון ידעם פי' ישרים דרכי' יקנן וצדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם: (הושע יד, י)
⁴⁶ אמר רב נחמן אמר שמואל: המתעסק בחלבים ועריות - חייב, שכן נהנה (כריתות יט:)
⁴⁷ ויאמר הגאל לא אוכל לגאל לי פן אשחית את נחלתי גאל לה אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל: (רות ד, ו)

<p>לוט</p>	<p>בוועז</p>
<p>בראשית פרק יב (י) ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ : בראשית פרק יג (י) וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יקוק את סדם ואת עמרה כגן יקוק כארץ מצרים באכה צער : (יא) ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו : (יב) אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם :</p>	<p>רות פרק א (א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו : (טו) ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אלין עמך עמי ואלהיך אלהי : (ז) באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יקוק לי וכה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך :</p>
<p>בראשית פרק יג (יג) ואנשי סדם רעים וחטאים ליקוק מאד : בראשית פרק יח (כ) ויאמר יקוק זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד : (כא) ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה :</p>	<p>שופטים פרק ג (יב) ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יקוק ויחזק יקוק את עגלון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעיני יקוק : (יג) ויאסף אליו את בני עמון ועמלק וילך ויך את ישראל ויירשו את עיר התמרים : (יד) ויעבדו בני ישראל את עגלון מלך מואב שמונה עשרה שנה :</p>
<p>תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קט תנו רבנן: אנשי סדום אין להן חלק לעולם הבא, שנאמר +בראשית י"ג+ ואנשי סדם רעים וחטאים לה' מאד, רעים - בעולם הזה, וחטאים - לעולם הבא. אמר רב יהודה: רעים - בגופן, וחטאין - בממונם, רעים בגופן - דכתיב +בראשית ל"ט+ ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים, וחטאים בממונם - דכתיב +דברים ט"ו+ והיה בך חטא, לה' - זו ברכת השם, מאד - שמתכוונים וחטאים. במתניתא תנא: רעים - בממונם, וחטאים - בגופן. רעים בממונם - דכתיב +דברים ט"ו+ ורעה עינך באחריך האביון, וחטאים בגופן - דכתיב +בראשית ל"ט+ וחטאתי לאלהים, לה' - זו ברכת השם, מאד - זו שפיכות דמים, שנאמר +מלכים ב' כ"א+ וגם דם נקי שפך מנשה (בירושלים) הרבה מאד [וגו'] .</p> <p>שופטים פרק י (י) ויספו בני ישראל לעשות הרע בעיני יקוק ויעבדו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארם ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יקוק ולא עבדוהו : (ז) ויחר אף יקוק בישראל וימכרם ביד פלשתים וביד בני עמון : (ח) וירעצו וירצצו את בני ישראל בשנה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר בעבר הירדן בארץ האמרי אשר בגלעד : (ט) ויעברו בני עמון את הירדן להלחם גם ביהודה ובבנימין ובבית אפרים ותצר לישראל מאד :</p> <p>שופטים פרק יב (ז) וישפט יפתח את ישראל שש שנים וימת יפתח הגלעדי ויקבר בערי גלעד : פ (ח) וישפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם : (ט) ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות הביא לבניו מן החוץ וישפט את ישראל שבע שנים : (י) וימת אבצן ויקבר בבית לחם :</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קט תנו רבנן: אנשי סדום אין להן חלק לעולם הבא, שנאמר +בראשית י"ג+ ואנשי סדם רעים וחטאים לה' מאד, רעים - בעולם הזה, וחטאים - לעולם הבא. אמר רב יהודה: רעים - בגופן, וחטאין - בממונם, רעים בגופן - דכתיב +בראשית ל"ט+ ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים, וחטאים בממונם - דכתיב +דברים ט"ו+ והיה בך חטא, לה' - זו ברכת השם, מאד - שמתכוונים וחטאים. במתניתא תנא: רעים - בממונם, וחטאים - בגופן. רעים בממונם - דכתיב +דברים ט"ו+ ורעה עינך באחריך האביון, וחטאים בגופן - דכתיב +בראשית ל"ט+ וחטאתי לאלהים, לה' - זו ברכת השם, מאד - זו שפיכות דמים, שנאמר +מלכים ב' כ"א+ וגם דם נקי שפך מנשה (בירושלים) הרבה מאד [וגו'] .</p>
<p>יחזקאל פרק טז (מח) חי אני נאם אדני יקוק אם עשתה סדם אחותך היא ובנותיה כאשר עשית את ובנותיך : (מט) הנה זה היה עון סדם אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה : (נ) ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי :</p> <p>תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קט תנו רבנן: אנשי סדום לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקדוש ברוך הוא, ומה כתיב בהם (איוב כח) ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה לא הדריכוהו בני שחף לא עדה עליו שחל, אמרו: וכי מאחר שארץ ממנה יצא לחם ועפרת זהב לו, למה לנו עוברי דרכים? שאין באים אלינו אלא לחסרינו [מממוננו], בואו ונשכח תורת רגל מארצנו...</p> <p>רמב"ן בראשית פרק יט (ה) ונדעה אותם - כוונתם לכלות את הרגל מביניהם, כדברי רבותינו (סנהדרין קט א), כי חשבו שבעבור טובת ארצם שהיא כגן ה' יבאו שם רבים, והם היו מואסי הצדקה</p> <p>רש"י רות פרק א וילך איש - עשיר גדול היה ופרנס הדור ויצא מארץ ישראל לחוצה לארץ מפני צרות העין שהיתה עיניו צרה בעיניי הבאים לדוחקו לכך נענש:</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קט תנו רבנן: אנשי סדום לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקדוש ברוך הוא, ומה כתיב בהם (איוב כח) ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה לא הדריכוהו בני שחף לא עדה עליו שחל, אמרו: וכי מאחר שארץ ממנה יצא לחם ועפרת זהב לו, למה לנו עוברי דרכים? שאין באים אלינו אלא לחסרינו [מממוננו], בואו ונשכח תורת רגל מארצנו...</p>

<p align="center"><u>רות פרק א</u></p> <p>(ב) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם:</p> <p>(ג) וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה:</p> <p>(ד) וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים:</p> <p>(ה) וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאישה:</p> <p>(ו) ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יקוק את עמו לתת להם לחם:</p> <p>(ז) ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה:</p> <p>(ח) ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה <יעשה> יעש יקוק עמכם חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי:</p> <p>(ט) יתן יקוק לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה:</p> <p>(י) ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמד:</p> <p>(יא) ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים:</p> <p>(יב) שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:</p> <p>(יג) הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד יקוק:</p> <p>(יד) ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה בה:</p>	<p align="center"><u>בראשית פרק יט</u></p> <p>(ה) ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם:</p> <p>(ו) ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו:</p> <p>(ז) ויאמר אל נא אחי תרעו:</p> <p>(ח) הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי:</p> <p align="center"><u>בראשית פרק יט</u></p> <p>(יב) ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום:</p> <p>(יג) כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יקוק וישלחנו יקוק לשחתה:</p> <p>(יד) ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יקוק את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו:</p>
<p align="center"><u>רות פרק א</u></p> <p>(יט) ותלכנה שתייהם עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי:</p> <p>(כ) ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד:</p> <p>(כא) אני מלאה הלכתי וריקם השיבני יקוק למה תקראנה לי נעמי ויקוק ענה בי ושדי הרע לי:</p>	<p align="center"><u>בראשית פרק יט</u></p> <p>(כד) ויקוק המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יקוק מן השמים:</p> <p>(כה) ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל ישבי הערים וצמח האדמה:</p> <p>(כו) ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח:</p> <p align="center"><u>בראשית פרק יט</u></p> <p>(ל) ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו:</p>
<p align="center"><u>רות פרק ג</u></p> <p>(א) ותאמר לה נעמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך:</p> <p>(ב) ועתה הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערוותיו הנה הוא זרה את גרן השערים הלילה:</p> <p>(ג) ורחצת וסכת ושמת <שמלתך> שמלתך עליך <וירדתי> וירדת הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו לאכל ולשתות:</p> <p>(ד) ויהי בשכבו וידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת וגלית מרגלתיו <ושכבתי> ושכבת והוא יגיד לך את אשר תעשין:</p> <p>(ה) ותאמר אליה כל אשר תאמרי <אלי> אעשה:</p> <p>(ו) ותרד הגרן ותעש ככל אשר צותה חמותה:</p> <p>(ז) ויאכל בעז וישת וייטב לבו ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלט ותגל מרגלתיו ותשכב:</p> <p>(ח) ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו:</p> <p>(ט) ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת כנפך על אמתך כי גאל אתה:</p>	<p align="center"><u>בראשית פרק יט</u></p> <p>(לא) ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ:</p> <p>(לב) לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע:</p> <p>(לג) ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה:</p> <p>(לד) ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע:</p> <p>(לה) ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקומה:</p>

<p>רות פרק א</p> <p>(יט) ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך :</p> <p>רות פרק ד</p> <p>(א) ובעז עלה השער וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבה פה פלני אלמני ויסר וישב :</p> <p>(ב) ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו :</p> <p>(ג) ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב :</p> <p>(ד) ואני אמרתי אגלה אזנך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי <ואדע> ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל :</p> <p>(ה) ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת <קניתי> קניתה להקים שם המת על נחלתו :</p> <p>(ו) ויאמר הגאל לא אוכל <לגאול> לגאל לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל :</p> <p>(ז) וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל :</p> <p>(ח) ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף נעלו :</p> <p>(ט) ויאמר בעז לזקנים וכל העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל אשר לכליון ומחלוך מיד נעמי :</p> <p>(י) וגם את רות המואביה אשת מחלוך קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום :</p>	<p>בראשית פרק יט</p> <p>(לא) ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ :</p> <p>(לב) לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע :</p> <p>(לד) ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע :</p>
<p>רות פרק ד</p> <p>(י) ויאמר ברוכה את ליקוק בתי היטבת חסדך האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי הבחורים אם דל ואם עשיר :</p> <p>(יא) ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשת חיל את :</p> <p>(יב) ועתה כי אמנם כי <אם> גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני :</p> <p>(יג) ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי יקוק שכבי עד הבקר :</p> <p>(יד) ותשכב <מרגלתו> מרגלותיו עד הבקר ותקם <בטרום> בטרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן :</p>	<p>בראשית פרק יט</p> <p>(לו) ותהרין שתי בנות לוט מאביהן :</p> <p>תלמוד בבלי מסכת הוריות דף י:</p> <p>אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב: +הושע י' /ד/ + כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם? ...אלא משל ללוט ושתי בנותיו, הן שנתכוונו לשם מצוה - צדיקים ילכו בם, הוא שנתכוון לשם עבירה - ופושעים יכשלו בם</p>
<p>רות פרק ד</p> <p>(יא) ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יקוק את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם :</p> <p>(יב) ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן הזרע אשר יתן יקוק לך מן הנערה הזאת :</p> <p>(יג) ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יקוק לה הריון ותלד בן :</p> <p>(יד) ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יקוק אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל :</p> <p>(טו) והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים :</p> <p>(טז) ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה ותהי לו לאמנת :</p> <p>(יז) ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אבי ישי אבי דוד : פ</p> <p>(יח) ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון :</p> <p>(יט) וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב :</p> <p>(כ) ועמינדב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמה :</p> <p>(כא) ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עובד :</p> <p>(כב) ועבד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד :</p>	<p>בראשית פרק יט</p> <p>(לו) ותהרין שתי בנות לוט מאביהן :</p> <p>(לז) ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום :</p> <p>(לח) והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום :</p>